పుస్తకం తీసుకుని అతడివంక తేరిపార చూస్తూ "వెళ్ళొస్తాన్ సార్" అంది కమల.

"వెళుతున్నావా?" అడిగాడు సుబ్బారావు ఆమె కళ్ళల్లోకి ఆశగా చూస్తూ

"ట్యూషన్ అయిపోయిందిగా" అంది అతడి చూపుల్ని గ్రహించిన కమల.

"నాకు ఒక్కడికే బోర్‌గా ఉంటుంది. మా ఆవిడ సినిమానుంచి పదింటికిగానీ రాదు. ఇంకో అరగంట ఉండకూడదూ! పనివిదేగా అయ్యింది." అన్నాడు సుబ్బారావు.

కమల అడ్డుచెప్పలేదు. అతడికి ఎదురుగా ఉన్న సోఫామీద కూర్చుంది.

ముక్కు.. పనసతొనల్లాంటి పెదవులు. ఎగిసిపడే వక్షం. వయసుడిగిన ముసలాడికైనా ముద్దు పెట్టుకుందామా అనేంతగా ముద్దొస్తుంది కమల.

"ఏదైనా మాట్లాడు" ఆమెకేసి సూటిగా చూస్తూ సుబ్బారావు.

"ఏం మాట్లాడాలిసార్!" అంది సిగ్గుగా కమల.

"ఏదో ఒకటి"

అదేదో మీరే మాట్లాడండి" అందామె చిర్నవ్వుతో

"ఈ మధ్య ఓ ఇంగ్లీషు సినిమా చూశాను. చాలా బాగుంది. సెక్సీ ఫిలిమ్ అయినా అలా

ఉద్ధరణ

—యస్. నాగేశ్వర రావు

ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు అతడికి క్షణాలు గంటల్లా గడుస్తున్నాయి. సుబ్బారావు కమలను తదేకంగా చూస్తున్నాడు.

పదిహేను పదహారు ఉంటుంది ఆమె వయస్సు. చక్కని విగ్రహం అయిదున్నర అడుగులుంటుంది. ఆమె శరీరఛాయ ఎర్రగా నిగనిగలాడుతుంటుంది. విశాలమైన నుదురు. సెనగింజంత బొట్టు. చారడేసి కళ్ళు కోటేరులాంటి

తీయటం మన ఇండియన్స్‌కి చేతకాదు." అన్నాడు సుబ్బారావు.

కమల ముసిముసిగా నవ్వింది.

"ఏదో పెళ్ళయింది కాబట్టి కల్సి ఉంటున్నాం కానీ ఇప్పటికీ నేను మా ఆవిడతో అంత ఇదిగా ఉండను."

"వెళ్ళొస్తానండి ఇక" అంది కమల సోఫాలోంచి లేస్తూ

"కామాంధుడైన గురువు కళ్ళు తెరిపించిన విద్యార్థిని కథ"

"కూర్చో ఇంకా పదినిముషాలయినా కాలేదు." అన్నాడు సుబ్బారావు నవ్వుతూ

దాంతో ఆమె మళ్ళీ కూర్చోని "వెళ్ళాల్సార్" అంది "వెలుదువు గానిలే" అన్నాడు.

అతడి మనసులో మాత్రం కోర్కె బలంగా ఉంది ఎలాగైనా ఆమెతో అనుభవం పొందాలని. ఇక ఆలశ్యం చేయకూడదు.

"కమలా నువ్వు గొడవ చేయకుండా ఉండు. ఒకే ఒక సారి పది నిముషాలే, నీకు ప్రాక్టికల్స్‌లో ఎక్కువ మార్కులు వేస్తాను" ఆశ చూపుతూ అన్నాడు.

ఆమెకి అతడిమీద కోపమూ, భయమూ ఒకేసారి పుట్టుకొచ్చాయి.

అరవాలనుకుంది నోరు పెగలటంలేదు. అక్కడ్నుంచి లేచి బయటకు పరిగెత్తాలనుకుంది. కానీ లేవలేకపోతోంది.

ఆమె పరిస్థితిని అర్ధం చేసుకోకపోగా అంగీకరంగా భావించాడు సుబ్బారావు.

సోఫామీద నుంచి లేచి తలుపు గడవేసి ఆమె కెదురుగా నిలబడ్డాడు.

"పడుకో" అన్నాడు.

ఆమె పడుకోలేదు. అతడి వంక బిత్తరగా చూస్తోంది. "పడుకో ఒకేఒక్కసారి అనుభవించనీ, ఈ అనుభవం కలకాలం జ్ఞాపకం ఉండనీ" అంటూ ఆమె మీదికి వంగి చేయి పట్టుకున్నాడు.

అంతలో వీధి తలుపు చప్పుడయ్యింది అతడి వేడంతా దిగిపోయింది.

వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. ఎదురుగా భార్య అతడి వెనకే లోపలకి వచ్చింది ఆమెను చూడగానే కమలకి ధైర్యం వచ్చింది చెప్పుతీసి అతడి చెంపమీద చాచి కొట్టి "ఈ అనుభవం కలకాలం జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి" అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

*

దశాబ్దం క్రితం ప్రముఖ రచయిత్రులు పలు విషయాలపై ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూ వచ్చే సంచికలోనే మీ కోసం ప్రత్యేకంగా ఇస్తున్నాం.

— ఎడిటర్

సత్యం.శివం.సుందరం

ఉత్తమ కర్తలు

ధనాన్నిగానీ, మరి ఏ ఇతర ఫలితాన్ని గానీ ఆశించకుండా నిర్మమకారంతో ఉద్యమించే వారే ఉత్తమరీతిలో కార్యాలను నిర్వహిస్తారు. నిర్మమకారంతో కార్యాలు చేయగలిగిన వాడే బుద్ధుడు. అటువంటి వారినుండి ప్రపంచాన్నే మార్చగల శక్తి ఉద్భవిస్తుంది.

-స్వామి వివేకానంద